

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ ТІ, ЩО ЗАВЖДИ ПОПЕРЕДУ

Він чекав того запитання. Знав, що воно буде. Готувався до нього. Не вчора, не сьогодні. Він готувався до нього протягом довгих років, навіть тоді, коли ще й не думав про нього. «Чому ти вирішив стати комуністом?» — ось воно, те запитання, питання його життя.

Він, Леонід Новицький, знав, що приходило воно, те запитання, не тільки до нього. Сотні, тисячі таких, як він, підготували відповідь ранише. Ті, що в перші роки революції йшли поруч, плече в плече з великим вождем; ті, що в холодні дні далекого січня 1924 року клялися йому у вірності, ті, що грудьми захищали заново встановлений соціалізм на фронтах Великої Вітчизняної. І відповідь його, Леоніда Новицького, була такою ж, як і їхня, його попередників: «Хочу своїм життям утверджувати на землі справу Леніна. Хочу бути в перших рядах будівників нашого сьогодення і майбуття». Чи заслужив він сказати так, як вони? Що ж стоїть за його відповіддю?

За нею — багато. І ота майже річної давності радість, коли колектив Гайворонського тепловозоремонтного заводу двадцять шостого листопада 1975 року рапортував країні про виконання назву дев'ятої п'ятирічки. І сьогоднішня впевненість: комсомольсько-молодіжний колектив електросварів імені XXV з'їзду КПРС виконає взяті зобов'язання — п'ятирічку — за чотири роки.

Чи важко їм? Не скаржаться. Бо ніколи не шукають легкого шляху. Куди легше викинути у брукх поламавший стартер, аніж відшукати в ньому якусь справну деталь. В другому зіпсованому — це одну, в третьому — ще. А потім скласти їх докупи так, щоб появилася на світ новий діючий стартер. Це — важче. І все ж до 59-ї річниці Великої Жовтневої

соціалістичної революції комсомольсько-молодіжний колектив імені XXV з'їзду КПРС зобов'язався відремонтувати електроапаратуру на одному тепловозі ТУ-4 за рахунок зекономлених матеріалів. Тож і не шкодують сил і зміння Олександр Полянов, Володимир Троїш, Дмитро Каленик, Василь Максимов та їхні товариші.

Репортаж червоного тижня

Поруч на дизельній дільниці — теж комсомольсько-молодіжний. І теж поспішають Георгій Андиферов, Василь Богач, Василь Народовий. І їхня вахта — ударна. До Жовтневих свят тепловозів з відремонтованими дизелями стане на один більше, ніж за планом.

Ось воно, утвердження левинської справи на землі. Ось звідки оті слова: «Хочу бути в перших рядах...». Коли найважче, найпотрібніше — вперед. Так було в суверенні дні Ленінського призову в партію. Так було в кровопролит-

них боях за Батьківщину. І так тепер, у повсякденній праці, у праці, що стане прикладом для наступних поколінь.

«60-річчю Великого Жовтня — 60 ударних тижнів!» Комсомольці і молодь механічного цеху Гайворонського тепловозоремонтного заводу першими в районі підхопили ініціативу лєнінградських робітників. Щоб ударним став тиж-

нів залізничного транспорту. І для цього ж подвигу заєдижується вчорами над книгами Сергій Пошеченний — секретар комсомольської організації механічного цеху. Ному незабаром складати вступні екзамені до технікуму, де навчався нещодавно Новицький. Учаться всі. Одні — в школі комуністичної праці, інші — в гуртку економічних знань. Бо їхні знання дуже потрібні.

«Запевняємо ударною працею, високою якістю роботи озламенуємо десяту п'ятирічку. Віддамо всі сили для здійснення пакреслень нашої партії» Цей рядок у Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу вписали гайворонські тепловозоремонтники Під ним — і підпис комсомольця Леоніда Новицького. Ударною працею озламенує перший рік десятиї п'ятирічки комуніст Леонід Новицький. У найбільш напружений для комсомолу країни час — у дні ударної вахти на честь 60-річчя Великого Жовтня — написав він оті слова — «хочу утверджувати справу Леніна на землі. Хочу бути в перших рядах...» Та не тільки вони є відповіддю на головне питання його життя.

Відповідь — у самому житті, в його роботі. В ділах таких, як і він, неспокійних, тих, що завжди попереду.

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара», м. Гайворон.

ПЕРШІ В РАЙОНІ

Напарником у комбайнера колгоспу «Дружба» Вільшанського району комуніста Володимир Рибачка — комсомолец Володимир Осадчук. Не знає простояв їхній КС-6. Цей комсомольсько-молодіжний екіпаж зібрав цукристи на площі 192,5 гектара і показав найкращий результат у районному змаганні.

Безперервну роботу, на транспортуванні коренів від комбайна на край поля забезпечував комсомолец Микола Свищ.

На перевезенні коренів з поля господарств району з бурякоприймальний пункт відзначаються водії районного об'єднання «Сільгосптехніка» члени ВЛКСМ Іван Діордієв та Анатолій Драгоєв, що працюють на машинах ЗІЛ-130 з причепами. Анатолій перевіз уже 1220, а Іван — 1109 тонн цукрових буряків.

ПО ПРАЦІ — ЧЕСТЬ

Закінчили копання цукрових буряків господарства Гайворонського району. Щедро віддячили нива за працю: в багатьох колгоспах кожен гектар видає понад 300 центнерів коренів, а в колгоспі «Шляхом Леніна» — по 328.

Буряківники господарств імені Шевченка, імені Куйбишева, «Росія», «Більшовик» виконали план продажу цукрової сировини державі і продовжують доставляти корені на приймальний пункт.

На повну потужність працюють бурякозавантажувачі на полі колгоспу імені Куйбишева. Щойно вивів із загінки свій КС-6 комсомолец Василь Брозінський, який упорав 306-гектарну площу і став переможцем у змаганні молодих жнивників району на буряковій ниві. Працюю його відзначено перехідним вимпелом райкому комсомолу.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАТЕСЯ!

Рік видання XVII
№ 132 (2236)

ЧЕТВЕР, 4 листопада 1976 року

Ціна 2 коп.

Хай живе 59-а річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції!
(Із Записків ЦК КПРС).

СЛОВО ПАРТІЇ НАСНАЖУЄ

Інші увага комуністів, комсомольців, усіх трудящих нашої області звернена до глибоких положень промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на жовтневому (1976 р.) Пленумі ЦК КПРС.

Слова, сповнені гордості за успіхи у здійсненні рішень XXV з'їзду КПРС, підкреслив у розмові з нашим кореспондентом секретар Кіровоградського міського партії К. П. Неділько, лунають сьогодні з трибуни зборів і мітингів, що відбуваються на багатьох підприємствах Кіровограда.

У резолюції, прийнятій на мітингу в цеху № 22 заводу радіовиробів, наголошується: «Ми, робітники, інженерно-технічні працівники та службовці, гаряче схвалюємо матеріали жовтневого Пленуму ЦК КПРС і пишаємося славним поступом нашої країни. Натхнені рішеннями Пленуму ЦК КПРС, змістовною промовою товариша Л. І. Брежнєва, ми ще ширше розгорнемо соціалістичне змагання за гідну зустріч Великому Жовтню. Беремо зобов'язання: 11-місячну програму першого року виконати до 59-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції».

Слюсар десятого цеху комуніст Павло Гапонов сказав: «Промова товариша Л. І. Брежнєва пройнята батьківською турботою про добробут радянського народу. Особливо вражають масштаби мирного творення. Я заклинаю всіх трудитися по-комуністичному, боротися за дострокове виконання соціалістичних зобов'язань першого року десятиї п'ятирічки. Партія покладає на нас великі, відповідальні завдання, і ми відповімо ударною працею».

З початку десятиї п'ятирічки вже двадцять виробів з кіровоградської маркою удостоєно державного Знака якості. А колектив головного підприємства швейного об'єднання вирішив до кінця року додатково атестувати ще два види виробів.

Головним, спрямованим рушієм діяльності партійної організації Кіровограда стали пропаганда і роз'яснення положень і висновків, що становлять сесію промови товариша Л. І. Брежнєва,

документів Пленуму ЦК КПРС, матеріалів п'ятої сесії Верховної Ради СРСР. Цій меті було підпорядковано парад, яку міськом партії провів із партійним активом Кіровограда. Характерно те, що, обговорюючи матеріали Пленуму ЦК КПРС, промову товариша Л. І. Брежнєва, на мітингах партійних і робітничих зборах трудівники беруть підвищені соціалістичні зобов'язання, тобто, на рішення партії відповідають ділом. Зрозуміло, що саме тут народжуються нові патріотичні ініціативи.

У пропаганді і роз'ясненні матеріалів Пленуму ЦК КПРС інші включилися пропагандисти, агітатори, політінформатори, позаштатні лектори і доповідачі. Вивчення матеріалів Пленуму ЦК КПРС проводиться в системі партійного й комсомольського навчання, економічної освіти. Вже перше заняття виявило неабиякий інтерес слухачів до цих матеріалів.

Міський комітет Компартії України розробив організаційно-політичні заходи, які становлять всеохоплюючий комплекс роз'яснювальної роботи партійних організацій серед трудящих мас обласного центру.

І, звичайно ж, наші маяки стають першими й надійними помічниками, заспівувачами. Бригада виробників взуттєвої фабрики, яку очолює делегат XXV з'їзду Компартії України Н. Ф. Коваленко, обговорюючи матеріали Пленуму ЦК КПРС, зобов'язалася відпрацювати не 5 днів на зекономленій сировині, як бралася раніше, а 6 днів, і заклала весь колектив фабрики підтримати її почин. Ось приклад умілого поєднання вивчення актуальних документів партії з практичною трудовою діяльністю. На багатьох підприємствах до пропаганди і роз'яснення матеріалів Пленуму залучили керівників та провідних спеціалістів.

Партійні організації обласного центру, відзначивши на закінчення К. П. Неділько, впевнено несуть пристрасне слово партії в масі, і воно наснажує трудівників на успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС.

На трудовому календарі токаря кіровоградського ремізаводу «Укрспільгосптехніка» Василь ПАРХОМЕНКА вже середина листопада. Як і всі молоді трудівники підприємства, він включився у соціалістичне змагання на честь 60-річчя Жовтня. Змінені норми виконує на 115-120 процентів, виготовляє продукцію збільшеної якості.
Фот. М. ТЕРНАВСЬКОГО.

БУДЬ СПРАВЖНІМ ЛЕНІНЦЕМ!

РІК 1924

По суті, моє свідоме життя починається з того дня, коли на грудях у мене зайнявся червоний галстук. Уранці зайшов до нас наш дядько Арсен Олександрович Ткаченко. Він був високий, широкоплечий, одягнений у матроський бушлат, а лоб перекреслювала гвардійська стрічка безкозирки, на якій золотом сяяло слово «Прут». Так звався есмінець, на котрому матросом плавав Арсен. Уже давно відгриміла громадянська війна, дядько розлучився з великим маузером, що супроводив його в партизанському загоні, в кавалерійській бригаді, яка боролась проти банд Махна, Григор'єва, Тютюнника, і під час роботи в Чека. Тепер Арсен працював на заводі, але зі звичною морською формою не розлучався, хоча вона була далеко не нова, місцями навіть залатана.

Як тільки Арсен Олександрович повнівав у днірах, мати сіпнула руками й ахнула: — Що сталося? На тобі лямпа немає.

— Ленін помер... Мати схилила голову на руки і в кімнату, де завжди тріскотіла, мов кулемет, швейна машина, запала незвична, гіпнотична тиша.

На вулиці п'юстував вітер. Він свистів, улюлюкав, неначе ганяв голубів. На зло дівчинкам налітав на кучугури снігу і розкидав їх по гротуарах, наскільки кавав на перехожих. Перехожі боком відштовхувались від вітру, намагаючись підставити йому спину і сховати обличчя. Та лустуну мало було снігу й одної людини, він їще напугувався в червоних прапорах з чорними стрічками, вишених на будинках, розгойдував портрети Леніна в рамках, оповитих кумачем і чорним креслом.

Я прив'язався до дядька Арсена і разом з ним потрапив до залу клубу за сільськогосподарських машин «Червона зірка». Тут я побачив піонерів, які прийшли, щоб

стати на траурну варту біля портрета вождя. У однієї дівчинки не було пари, і вона звернула увагу на мене. Але вожатий категорично заявив, що я ще малий, щоб пов'язувати мені галстук.

Мені дуже хотілося стати піонером. Я навіть підвієс навшпиньки: он який високий! Тут я побачив секретаря партійного комітету, що ввійшов разом з Арсеном. На його грудях сяяв орден Червоної Зірки. І я несподівано попросив: — Дядю, а можна мені галстук?

— Це я вже, брат, і не знаю, — розвів він руками, — це як вони...

І тут вожатий зняв галстук і простяг його більшоазикові. Я витягнув шию, очима прикипів до коричневих від загару пальців із широкими твердими нігтями, що обережно тримали полум'яний галстук. Руки здригнулися, обвили мою шию, і я побачив, як у мене на грудях заіскрилася, спалахнула червоний галстук.

— Будь справжнім ленинцем, браток! — немов дорослому побажав мені комуніст. Я відчув, як у мене задряпало в горлі, і тихо відповів:

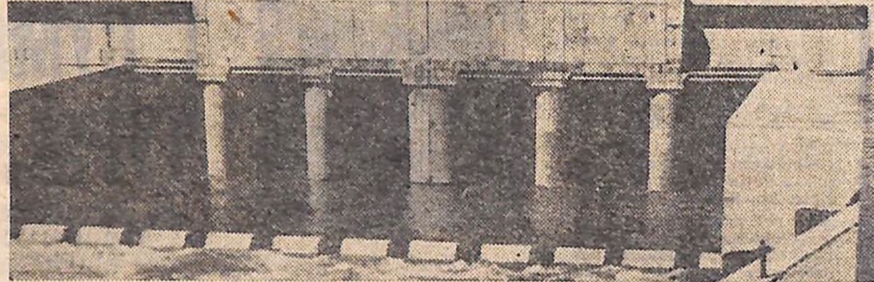
— Буду, слово честі буду!

І почався нестримний біг наших радянських років. Півніше я став комсомольцем. Якби потрібно було охарактеризувати ці роки одним словом, то точнішого, ніж «ніколи», не знайшлося б. Нам завжди було ніколи, ми завжди поспішали.

Недаремно найпоширенішими в роки передвоєнних п'ятирічок були слова «ударник» і «штурм». Мої однокласники штурмували надра Донбасу, будували заводи-гіганти, піднімалися в стратосферу, зводили в тайзі міста і порували білу безмовність Півночі.

1940 року я вступив у члени Комуністичної партії Радянського Союзу. І партквиток був такого ж кольору, як піонерський галстук, що його в траурні ленінські дні пов'язав мені старий більшовик. Саме тоді, в траурні дні січня 1924 року, я став ленинцем і через усе життя проніс у своєму серці вірність партії і народові.

П. ГЕЛЬБАК,
письменник.

Лесото — невелика країна на півдні Африки, з усіх боків оточена територією расистської ПАР. Самостійний розвиток молодій державі (недавно народ Лесото відзначив 10 у річницю своєї незалежності) ускладнюється майже повною залежністю від економіки режиму Преторії.

Однак, незважаючи на всі труднощі, маленька країна африканських герців з оптимізмом дивиться в майбутнє. Недавно прийнятий другий п'ятирічний план розвитку на 1976—1980 роки, ставить своїм завданням ослаблення економічної залежності від ПАР, самозабезпечення продовольством, збільшення зайнятості населення.

На фото: старіший учень. Увага, яку приділяють у Лесото розвитку освіти, вже дала свої результати: майже 70 процентів населення вміють читати і писати. Викладання ведеться національними мовами — сісото. Фото С. КУЛИКА. (Фотохроніка ТАРС).

В Іраку завершилось будівництво першої черги іригаційного комплексу, який включив в себе канал Тартар — Євфрат довжиною 37,5 кілометра і греблю на озері Тартар. Загальний обсяг земляних робіт на будівництві каналу і греблі, яке здійснювалось при технічному сприянні Радянського Союзу, становив 56 мільйонів кубічних метрів.

Канал Тартар — Євфрат — частина комплексу споруд по регулюванню наводків і збільшенню водопостачання рік Тигру і Євфрату з використанням западини Тартар як штучного водоймища.

На фото: урочиста церемонія відкриття каналу. Фото О. ІВАНОВА.

БОНИ. Порівнюмо заробляють на хліб західнонімецькі жителі. На вулицях столиці нерідко можна побачити бродячих артистів і художників. Ось цей старик-пенсіонер намагається привернути увагу перехожих, граючи... на пиці. Фото А. УРБАНА.

ГЕРОІНЯ ЖИВЕ ПОРУЧ

СТАРШОКЛАСНИКИ Голованівської середньої школи № 4 проводили вечір трудової слави. На цього вечора запрошені і знані ланкову колгоспу імені XX з'їзду КПРС, Герої Соціалістичної Праці Пелагію Тимофіївну Громітьчук. Хоча роботи в полі дуже багато в усьому пору, але зустрічати зі школярами героїню завжди рада. Вона дєво потім пам'ятає блиск юних очей, розмову з кожним учнем. Настрій, який Пелагія Тимофіївна вносить після кожної такої зустрічі, допомагає їй у роботі. Ні розповіді про труд хлібороба сіють зерна, котрі завжди проростають у серцях дітей любов'ю до землі.

Тільки було в акторів залі. Школярі ловили кожне слово почесної гості, сповнене тепла і любові до праці на землі.

— Молода людина може вибрати будь-яку професію. Та коли вже ти ступив на стежку хлібороба, знай — земля не любить лещотності, її не обманить. Будь роботящи, дружи з наукою — і нива віддячить сповна! — просто й зрозуміло говорила знатна трудовиця.

ПІСНЯ навіяла знатній гості спогади... Народилася вона в сім'ї селянина-наймита. Щоб якось прогледувати дванадцятьох дітей, батько ходив на заробітки на дук-

рварні, наїмався до курсів. І сьогодні стоїть він перед очима — босий, у сірому полотняному одязі, з піднятими догори руками. Не могла збагнути мала Палажка: молитесь батьку, чи проклинає бога за безхліб'я, злидні. Рано поховали його.

Великі зміни в село прийшли з установлення Радянської влади. Господарями землі стала біднота. Чотирнадцятирічна Палажка разом з матір'ю пішла працювати в буряківничу ланку.

...Спогади... З далекої юності переносить у подальші часи. А все було наче зорізм нещодавно.

Ланковий Пелагію Тимофіївну призначили після Великої Вітчизняної війни. Перших годі було й думати про рекорди: не вистачало тракторів, коней, насіння. Тільки 1950 року ланка нарешті зуміла випростити по 279 центерів цукрових буряків на кожному з 14 гектарів. Їй усе ці дні у Голованівському районі цілу хвилю паслідування. Багато буряководів стали змагатися за 300 центерів.

А значительна змагання П. Т. Громітьчук уже мріяла про чотириста.

Цей рубіж підкорився їй 1953 року. Тоді Пелагія Тимофіївна одержала перший орден Леніна.

З роками нарходив досвід. 500 центерів коренів з гектара стало нормою в ланці. 1957 року зібрали 741 центнер буряків на кожному гектарі. Наступного року Указом Президії Верховної Ради СРСР П. Т. Громітьчук присвоїли звання Герої Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот». Пізніше її нагородили третім орденом Леніна та орденом Жовтєвої Революції.

ПЕЛАГІЮ Тимофіївну виповнилося 60 літ. Можна оглянутись на пройденій шлях у житті — перелічити тисячі тонн солодких коренів, вирощених її руками; можна переглянути дорогі пам'ятки — майданч партійних з'їздів і конференцій, депутатські посвідчення. Немарно прожиті ті роки. Можна подивитись і вперед — понесуть молоді хлібороби естафету старшого покоління, проростуть їхні добрі починання ще вищими врожаями.

А. КАСУРКІН.

ПОГОДА В ЛИСТОПАДІ ДОЩІ, МОРОЗИ, СНІГ

У листопаді по всій території України, крім південних областей, середня місячна температура повітря переходить через нуль градусів. А в північній частині звичайно утворюється стабільний сніговий покрив.

Яким буде листопад цього року?

У першій декаді передбачається змінна хмарність, в окремі дні — подекуди — невеликі опади: дощ, сніг, мряка. На початку місяця можливі хуртовина, подекуди туман, ожеледь. Температури вночі 1—6 градусів, удень — від 2 градусів морозу до 3 градусів тепла.

Друга декада, як вважають синоптики, теж буде з опадами. Можливі підвищення температури, зокрема, вдень від 0—5 до 5—10 градусів тепла.

Хмарність, опади, туман будуть характерні і для останніх десяти днів листопада. В цей час очікують зниження температури вночі до 5, а вдень — до 2 градусів морозу.

Вітер в основному східний і південно-східний, 5—10, а в першій і третій декадах часом до 15—17 метрів на секунду, наприкінці місяця — з хуртовиною.

У південних областях України, за даними Гідрометцентру СРСР, середньомісячна температура повітря буде 3—6 градусів тепла (близько норми), місячна кількість опадів становитиме 25—50 міліметрів.

Малохмарна, переважно без опадів погода перших днів «попуститься місцями» у другій декаді перед змінною хмарністю, дощами. Температура вночі буде від 1 градуса морозу до 4 градусів тепла. Вдень — 5—10 градусів тепла.

Наприкінці місяця можливі мокрий сніг, температура вночі 5—10, вдень — 8—13 градусів тепла. Вітер східної чверті, у першій і третій декадах часом до 15—20 метрів на секунду.

З. СКОТАРЕНКО,
начальник Українського бюро погоди.

